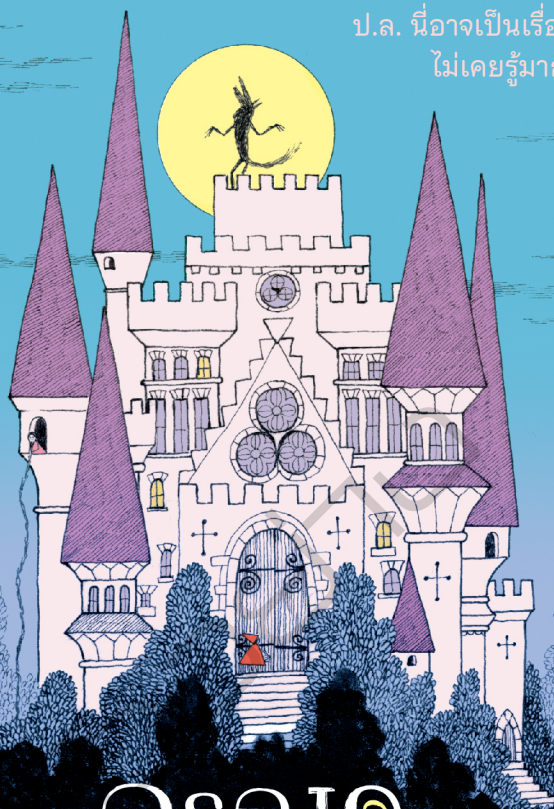

กรุณา ส่ง จดหมายฉบับที่ 1 ฉบับเทพนิยาย

The FAIRY TALE FAN CLUB

David Roberts
ภาพ

Richard Ayoade
เขียน

วรรณภา วงษ์ฉัตร
แปล

กรุณา
ส่ง
ฉบับที่ 1
ฉบับเทพนิยาย

The FAIRY TALE FAN CLUB

Richard Ayoade

เขียน

David Roberts

ภาพประกอบ

วรรณภา วงษ์จักร

แปล

NANMEEBOOKS

A circular illustration of a green frog with large yellow eyes, sitting on a lily pad. The background is dark green with vertical lines, and the frog is holding a small insect in its mouth.

THE FAIRY TALE FAN CLUB

กรรณาส่ง ณ ตู้ ปณ.1 ถนนเทพนิยาย

Richard Ayoade เขียน
David Roberts ภาพประกอบ
วรรณนา วงษ์ฉัตร แปล
อินญา บรรณาธิการต้นฉบับ
ขอบคุณฟอนต์จาก uvSOV
พิมพ์ครั้งที่ 1 มกราคม 2568
ราคา 225 บาท

Text ©2024 Richard Ayoade

Illustrations ©2024 David Roberts

Published by arrangement with Walker Books Limited, London SE11 5HJ.

All rights reserved. No part of this book may be reproduced, transmitted, broadcast or stored in an information retrieval system in any form or by any means, graphic, electronic or mechanical, including photocopying, taping and recording, without prior written permission from the publisher. The Publisher shall submit to the Proprietor for approval a copy or layout of the copyright page of the Publisher's Edition.

© ลิขสิทธิ์ภาษาไทย 2568: บริษัท นานมีบุ๊คส์ จำกัด
สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับเพิ่มเติม) พ.ศ. 2558

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของหอสมุดแห่งชาติ
โอโออาดี, ริชาร์ด.

กรรณาส่ง ณ ตู้ ปณ.1 ถนนเทพนิยาย-- กรุงเทพฯ : นานมีบุ๊คส์, 2568.
138 หน้า.

1. วรรณกรรมเยาวชน. I. วรรณนา วงษ์ฉัตร, ผู้แปล. II. โรเบิร์ตส์, เดวิด,
ผู้วาดภาพประกอบ. III. ชื่อเรื่อง.
398.2
ISBN 978-616-04-7099-0

ประธานบริษัท สุวดี จงสถิตย์วัฒนา • ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร คิม จงสถิตย์วัฒนา • ผู้จัดการสำนักพิมพ์ สุภารัตน์ ภูไตรรัตน์ •
บรรณาธิการที่ปรึกษา เอื้อยจิตร บุญาค • บรรณาธิการบริหาร สุวพันธ์ ชัยปจชา • บรรณาธิการเล่ม พิมพ์กกุลสกลานุภาพ •
พิสูจน์อักษร รณชัย ทุมรัตน์ • ออกแบบปก ชีววัฒน์ เอี่ยมพิทักษ์พร Midnight Sun Syndrome •
กราฟิก เพย กิรติพร นเรศมีปัญญา ฉัตรไพสิณหาญเลื้อ • ประสานงานการผลิต จรัสศรี พรหมเทพ

เพลตและพิมพ์ที่ กรีน โลพี พรินติ้ง เฮาส์ โทร. 02-892-1941

จัดพิมพ์และจัดจำหน่ายโดย

 NANMEEBOOKS

บริษัท นานมีบุ๊คส์ จำกัด

เลขที่ 11 ซอยสุขุมวิท 31 (สวัสดี) ถนนสุขุมวิท แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110
โทร. 0-2670-9800, 0-2662-3000 โทรสาร 0-2662-0919

e-mail: contact@nanmeebooks.com • www.nanmeebooks.com • www.facebook.com/nanmeebooksfan

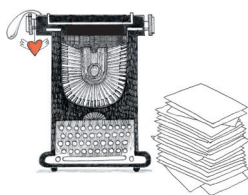
หนังสือเล่มนี้ใช้กระดาษปลอดสารพิษ ไม่ระคายเคืองผิวหนัง ช่วยถนอมสายตา
และใช้หมึกธรรมชาติจากน้ำมันถั่วเหลือง จึงปลอดภัยต่อมนุษย์และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
หากหนังสือเล่มนี้ผลิตไม่ได้มาตรฐาน สำนักพิมพ์ยินดีรับผิดชอบเปลี่ยนเล่มใหม่ให้ โดยไม่มีเงื่อนไขใด ๆ ทั้งสิ้น
โปรดส่งไปเปลี่ยนตามที่อยู่บริษัท หรือติดต่อ Nanmeebooks Call Center โทร. 0-2662-3000 กด 1

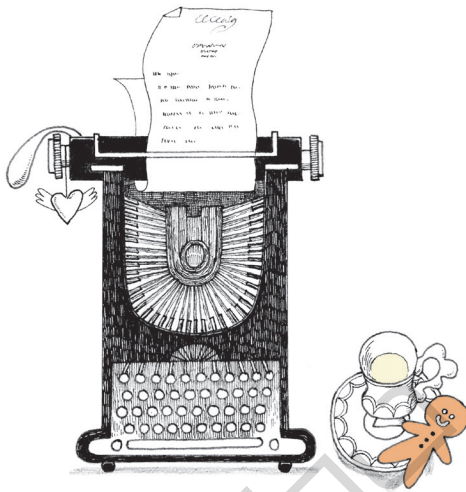
สารบัญ

เกริ่นนำโดย ช.ช. เซขิลี	11
หนูน้อยหมวกแดง	19
ชุดใหม่ของพระราชา	25
ราพันเซล	33
เงือกน้อย	41
ซินเดอเรลลา	43
หมาป่าใจร้าย	51
พี่น้องคิโ	59
เจ้าหญิงนิทรา	65

รัมเพลสติลต์สกิน	71
ฮันเซลกับเกรเทล	77
แจ็กผู้ฆ่ายักษ์	83
ฮัมปตี ดัมปตี	89
ช่างทำรองเท้า	95
เจ้าหญิงกับถั่ววิเศษ	99
เจ้าชายรูปงาม	109
เสียงครวญจากกบ	117
ส่งท้าย	125

เกริ่นนำโดย ช.ช. เซซิล

ท

กคนรักเทพนิยาย จริง ๆ แล้วความหมายของผมคือ "บางคนรักเทพนิยาย" แต่คำว่า "ทุกคน" ฟังเข้าท่ากว่า เหมือนกับการพูดว่า "ไม่มีใครเล่นกับฉันเลย..." ฟังเข้าท่ากว่าการพูดว่า "เด็กบางคนไม่ยอมเล่นกับฉัน"

เทพนิยายเล่าถึงการผจญภัย ความทุกข์ยาก ความกล้าหาญ เมื่อเรื่องราวจบลง ทุกคนต่างรู้ว่าพระเอกและนางเอกของเราจะอยู่ด้วยกันอย่างมีความสุขชั่วนิรันดร์ แต่แน่นอนว่ามันต้องมีอะไรมากกว่านั้นจริงไหม

ชั่วนิรันดร์ยาวนานเกินกว่าจะมีเพียงแค่ความสุข

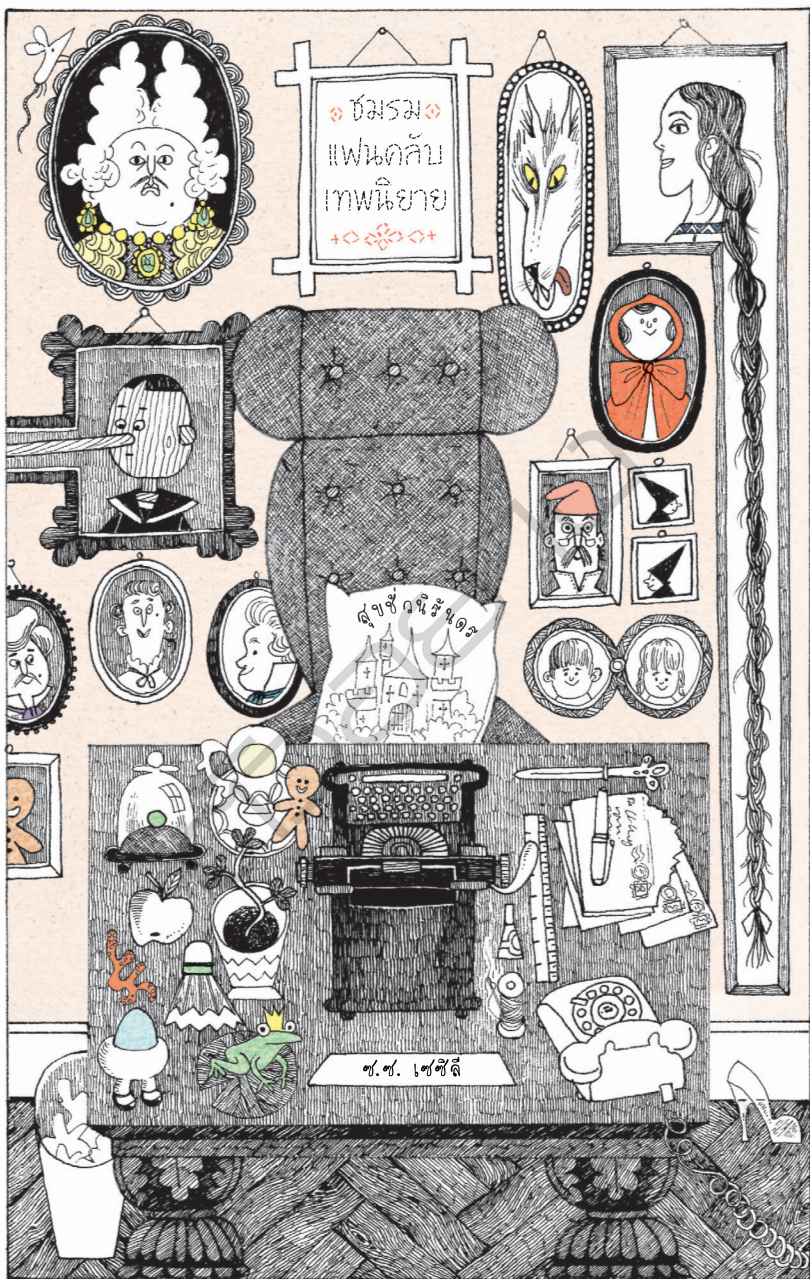
เวลานี้พระเอกกับนางเอกของเรากำลังทำอะไร พวกเขารู้สึกอย่างไรกับเหตุการณ์น่าอัศจรรย์ที่พบเจอ พวกเขาได้บทเรียนอะไรบ้าง และถ้าย้อนเวลากลับไปได้ พวกเขาจะทำแบบเดิมอีกครั้งไหม ชีวิตในตอนนี้อ้วนเปื้อนหรือเปล่าเมื่อเทียบกับอดีต หรือพวกเขาโล่งอกที่ไม่ต้องคอยจับตาระวังแอปเปิลอาบยาพิษ มังกรน่าสะพรึงหรือถั่วใต้ดิน และอื่นๆ

ช่วงสองสามปีที่ผ่านมา พวกช่างสงสัยในหมู่มนุษยธรรมดาสัมภาษณ์กันตั้งคำถามเหล่านี้ และส่งมาให้ผม... ซ.ซ.เซซิลี เลขานุการอาวุโสของชมรมแพนคลับเทพนิยาย... ผมช่วยส่งต่อบรรดาจดหมายให้แก่บุคคลในเทพนิยายที่เกี่ยวข้อง รอคำตอบจากพวกเขา จากนั้นก็ส่งคำตอบคืนให้คนถาม ผมอาจเสริมความเห็นส่วนตัวและคำอธิบายเข้าไปด้วยถ้าจำเป็น

ว่าแต่ผมก้าวขึ้นมาครองตำแหน่งเลขานุการอาวุโสของชมรมแพนคลับเทพนิยายอันทรงเกียรตินี้ได้อย่างไรนะเธอ ดีใจจังที่คุณถาม เพราะเรื่องมันน่าทึ่งมากจริงๆ

ความที่ผมเป็นคนขี้ลาด ผมก็เลยรู้สึกปลื้มวีรกรรมกล้าหาญทั้งหลายแหล่อยู่เสมอ ถึงแม้ผมจะเคารพยกย่องลูกผู้ชายตัวจริงที่พร้อมลุยโดยไม่สนความปลอดภัยของตัวเอง แต่ผมต้องขอบอกว่า ถ้าผมเห็นมังกรสักตัวกำลังจู่โจมอาณาจักรในเทพนิยาย ผมคงไม่คิดจะคว่ำดาบไปเสียบมันหรอก ส่วนหนึ่งเป็นเพราะผมไม่มีดาบ และอีกส่วนเป็นเพราะผมต่อต้านการเสียบอย่างไรรละ

ผมคงจะถอยออกมาในระยะเหมาะสม เพิ่มพลังให้ตัวเองด้วยชาสมุนไพรสักแก้วแล้วค่อยเขียนจดหมายประท้วงอย่างชิงชัง "เรียน

ห้องทำงานของผม: สถานที่ซึ่งเวทมนตร์บังเกิด (หรือก็คือห้องเลขาฯ)

คุณมังกรที่เคารพ ผมขอยื่นกรานอย่างแข็งกร้าวที่สุดให้คุณยุติ การพนไฟใส่เพื่อน ๆ ชาวเมืองของผม นอกจากจะเสี่ยงต่อการเกิด เพลิงไหม้แล้ว ลมหายใจร้อน ๆ ของคุณยังเหม็นกลิ่นกำมะถัน และ มลภาวะทางแสงที่ตามมาก็ไม่น่าดูด้วย หวังว่าคุณจะตอบสนอง ข้อเรียกร้องนี้โดยทันที...นั่นนี่โน่น...นั่นนี่นั่น..."

แต่ประเด็นสำคัญอยู่ตรงนี้ เจ้าชายและเจ้าหญิงจำนวนมาก (ผู้ไม่ลังเลที่จะพาดพิงกองกำลังสัตว์ประหลาดสามหัว) มักจะโผล่ ขึ้นมาเสมือนลมพิษคันเคะเยอและเห่อไปทั่วในจังหวะที่ผมกำลังจะ เขียนจดหมายหรือกระทั่งโปสเตอร์การ์ด แต่ผม (ผู้ไม่เคยเจอสัตว์- ประหลาดสามหัวและไม่คิดจะนับถือพวกมันด้วย) ไม่ได้อยากทำ อะไรมากไปกว่าเขียนข้อความเต็มเต็มกระดาษหนึ่งสั้วซึ่งขีดเส้น บรรทัดไว้จาง ๆ สักสองสามหน้า

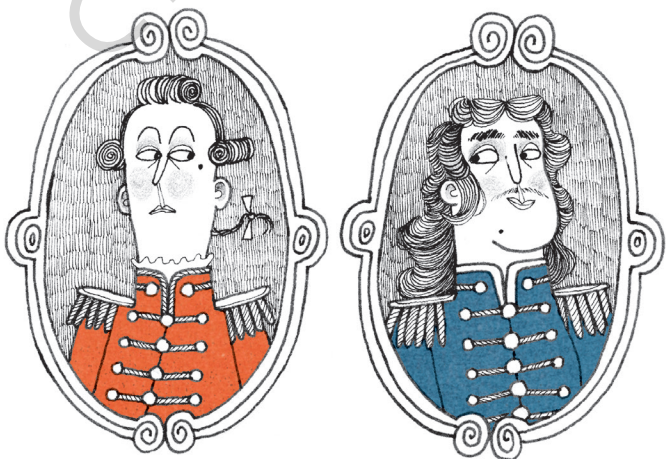
ถ้าเป็นเรื่องได้ตอบจดหมายละก็ ผมคือยอดฝีมือ เอา กระดาษมาสิแล้วจะรู้ว่าผมไม่หวั่นสักนิด ผมตะลุมบอนจุลสาร เป็นกองได้สบาย ๆ โดยไม่ลุกไปไหน หากขอให้ผมดูงานเขียน สักงาน ผมจะโดดดิ่งไปมูมหนึ่งในห้องทำงานอย่างเรื้องราประหนึ่ง ลูกหมาที่เจ้าของปลดสายจูง ในกรณีนี้ ไม่มีวีรบุรุษคนไหนยิ่งใหญ่ ไปกว่าผม ก็เหมือนที่แม่ผมชอบพูดนั่นละ "ระบบระเบียบพาชีวิต เพียงพร้อม!" และ "หยุดป็นต้นไม้นั้นได้แล้ว...เดี๋ยวมันก็จะเปิด หรอก!"

เพียงไม่นานฝีมือด้านการบริหารจัดการของผมก็ดังระปือ ไปทั่วแผ่นดิน ผมถูกล่าหัว (ไม่ได้ถูกเค็ดหัวจริง ๆ หรอกนะ) ให้มา เป็นผู้ช่วยส่วนตัวของ...ผมขอยกคำพูดจากอีเมลของเขาเลยละกัน

ว่า... "เจ้าชายองค์ที่ไม่ได้ปลุกเจ้าหญิงนิทราแต่ลำดับรองจากองค์ที่ปลุกพระองค์"

ตอนตอบจดหมาย ผมชี้ให้เห็นว่าข้อความนั้นเข้าใจยากและสร้างความเข้าใจผิดได้มากแค่ไหน คำพูดคลุมเครือไร้ประโยชน์นี้แก้ไขให้ถูกต้องได้ง่าย ๆ โดยการเปลี่ยนคำลงนามของเขาเป็น "น้องชายของเจ้าชาย (ที่ปลุกเจ้าหญิงนิทรา)" ไม่จำเป็นต้องบอกรอกระว่าน้องชายของเจ้าชายประทับใจความจู้จี้พิถีพิถันของผมมาก รวมถึงวิธีที่ผมทำให้การแก้ไขกลายเป็นเรื่องสนุก

ด้วยความเคารพนะ น้องชายของเจ้าชายองค์นี้เป็นผู้ชายที่กล้าหาญเป็นอันดับสองและหล่อสุด ๆ เท่าที่ผมเคยพบเจอ แต่เขากลับผมมาก เขาไม่มีชื่อด้วยซ้ำ! คุณลองยื่นขอใบอนุญาตจดทะเบียนด้วยชื่อที่อยู่ว่า "เจ้าชายอีกองค์ ณ พระราชวังใหญ่ ที่ไหนสักแห่งในดินแดนเทพนิยาย" ดูลิ เพียงไม่นานผมก็ต้องจัดการกับถุงใส่จดหมายของเจ้าชายทั้งสององค์ ต่อมาหลังจากช่วยเจ้าหญิงนิทรา

ตั้งอาณาจักรแห่งความสุขทางออนไลน์เสร็จเรียบร้อยแล้ว ผมก็ได้รับการแนะนำให้รู้จักกับซินเดอเรลลา เธอแนะนำผมให้แก่เจ้าชายรูปงามซึ่งพูดถึงผมให้พวกญาติฟังอีกทอด และ...อืม คุณคงพอเห็นภาพนะว่าเป็นไงต่อ

ผมต้องตอบจดหมายมากมายเสียจนคิดว่า มันคงง่ายขึ้นถ้าผมตั้งที่อยู่สำหรับส่งจดหมายเพียงที่อยู่เดียวเพื่อรับมือกับคำถามทั้งหมด กรุณาเพิ่มที่อยู่ข้างล่างนี้ไว้ในไฟล์ของคุณด้วย

พ.พ. ๑๗๗๖

เลขานุการอาวุโส

ชมรมแฟนคลับเทพนิยาย

ตู้ ปณ. ๑

ถนนเทพนิยาย

ดินแดนเทพนิยาย (กาลครั้งหนึ่ง)

สถานที่อันไกลโพ้น

อันที่จริง นอกเหนือจากจดหมายของ "แฟนคลับ" แล้ว ผมยังดูแลการติดต่อสื่อสารภายในอาณาจักรเวทมนตร์นี้ด้วย และเป็นที่รู้จักในฐานะผู้แบ่งปันภูมิปัญญาเล็กๆ น้อยๆ เวลามีคนร้องขอ (ใช่...เด๋มาซ.ซ.ซ. คนนี้ก็มีแฟนคลับกับเขาบ้างเหมือนกัน!) ดังนั้น ถ้าคุณอยากรู้เกี่ยวกับตัวละครโปรดในเทพนิยายให้มากขึ้นละก็ คุณเลือกหนังสือเล่มแล้ว หากคุณยังมีคำถามอยู่หลังอ่านหนังสือเล่มนี้จบ ทำไมไม่เขียนมาหาผมล่ะ ใครจะรู้ บางทีจดหมายของคุณอาจปรากฏในหนังสือเล่มต่อไป...

พ.พ. ๒๒๒๒

หนูน้อย หมวกแดง

จดหมายฉบับแรกของเรามาจากไอราซึ่งเขียนถึง
หนูน้อยหมวกแดง พวกคุณต้องรู้จักหนูน้อยหมวกแดง
อยู่แล้วนะ คนที่ถูกหมาป่ากลืนลงท้องไงล่ะ

ถึง หนูน้อยหมวกแดงที่รัก (ขอโทษที่หนูไม่รู้จัก
ชื่อจริงของคุณ)

คุณถูกหมาป่ากลืนลงท้องแล้วไม่ตายได้ยังไง
และเป็นไปได้ยังไงที่คุณตาถึงขนาดเห็นหมาป่า
เป็นผู้หญิงแก่ ๆ โนเมื่อฝ่ายหนึ่งนั่งทั้งน่ารักและ
น่าขบขัน ส่วนอีกฝ่ายคือหมาป่า ล้อเล่นนะ อ่าอ่า!
แต่พูดจริง ๆ นะ มันไม่น่าเป็นจริงได้เลย หนูคิดจว่า
ตัวเองคงแยกความแตกต่างระหว่างคนกับหมาป่า
ออก ต่อให้ทุกคนจะบอกว่าหนูไม่ค่อยมีสมาธิเพราะ
หนูไม่ชอบกินอาหารให้หมดจานเวลานั่งอยู่กับที่
ก็ตาม!

ยังงี้ก็ตาม หนูหวังว่าตอนนี้คุณคงรู้สึกโอเคดีนะ
เรื่องทั้งหมดนั้นต้องพิลึกกึกก็สุด ๆ แน่

จากใจจริง

ไอรา (8 ขวบ)

ป.ล. คุณเป็น "หนูน้อย" มากแค่ไหน

ข้อความต่อไปนี้คือสิ่งที่เพื่อนจากเทพนิยายของเราตอบกลับมา...

ไอราที่รัก...

ขอบคุณที่ถามไถ่ถึงสุขภาพของฉันนะ ตอนนี้ฉันสบายดี
จ๊ะ แต่ก็ต้องยอมรับว่าฉันไม่อยากจะถูกลิ้นลงท้องอีก!
พูดได้แค่ว่าฉันดีใจจริง ๆ ที่ไม่มีใครสอนให้หมาป่า
เคี้ยวอาหาร ถ้าหมาป่าตัวนั้นมีมารยาทในการกินละก็
ป่านนี้ฉันคงถูกย่อยจนละไปแล้ว

ฉันเข้าใจดีนะว่าทำไมเธอถึงคิดว่าบางอย่างในเรื่อง
ไม่น่า "เป็นจริง" ไปได้ เธอถามว่าทำไมฉันถึงตาถั่วจน
แยกไม่ออกระหว่างคุนย่าของตัวเองกับหมาป่าไซม์

ฉันขอตอบว่า เธอไม่คิดว่ามันพิลึกกึกกือมากกว่าหรือ
ที่หมาป่าคุยกับฉันได้ในที่แรก

อีกอย่างหนึ่ง ฉันไม่รู้ว่าเธอเคยเจอคุนย่าของฉันไหม

แต่ว่าคุณย่าฉันค่อนข้างขงคนคนนะ ฉันไม่ได้มีเจตนาจะ
หยาบคายหรอก แต่เมื่ออาทิตย์ก่อนตอนฉันกับคุณย่า
ไปซูเปอร์มาร์เก็ตด้วยกัน เด็กสาวคนหนึ่งถามฉันว่า
ขอลูบคุณย่าได้ไหม เลียงคุณย่ายังฟังเหมือนหมาป่า
อย่างเหลือเชื่อด้วยนะ คุณย่าร้องครวญครางบ่อยมาก
น้ำลายก็ไหลยืด และชอบเล่นงานพวกแกะอยู่เรื่อย
แถมใช้ฟันเปิดกระป๋องได้อีกต่างหาก ซึ่งเจ๋งมากเมื่อ
คิดว่าคุณย่าเพิ่งอายุเก้าสิบหกไปหมด ๆ

ฉันเคยบอกคุณย่าว่า ถ้าวันหน้าคุณย่านึกอยากกินคัพเค้ก
ขึ้นมาปุบปัปอีกละก็ คุณย่าหาคัพเค้กใส่ตะกร้าเอง
ก็แล้วกันนะ

ด้วยความเอ็นดูอย่างสูง

หนูน้องนมวงแดง

ป.ล. (ตอบกลับ ป.ล. ของเธอ) ฉันเป็น “หนูน้อย”
ไม่มากเท่าที่เคยเป็นจะ

คุณย่าในช่วงเวลาแสนสุขก่อนถูกหมาป่าทำร้าย